Алаховиот Пратеник, алејхи селам, го кажуваше овој зикр после секој намаз.‘“

Од Ебу Зубејр, е пренесено дека кажал: „Ибн Зубејр го кажуваше овој зикр по секој намаз после давање на селам: ‚Нема вистинско божество освен Аллах, Единствениот, Кој нема партнери, Нему Му припаѓа сета моќ и секоја благодарност и Тој може да направи сè. Нема состојба ниту сила освен таа на Аллах, нема друго божество освен Аллах, Ние Му се поклонуваме Само на Аллах, Нему Му припаѓа секоја благодат, почит и секоја убава пофалба. Нема друго вистинско божество освен Аллах. Искрено му ја исповедаме нашата вера, дури и ако тоа го мразат неверниците. (Ла илахе иллаллаху вехдеху ла шерике леху, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве 'ала кули шеј'ин кадир, ла хавле ве ла куввете илла биллах, ла илахе иллаллаху ве ла на'буду ила иијаху, лехун-ни'мету ве лехул-фадлу ве лехус-сена'ул-хасен, ла илахе иллаллаху мухлисине лехуд-дин ве лев керихел-кафирун)‘ Ибн Зубеир рече: ‚Алаховиот Пратеник, алејхи селам, го кажуваше овој зикр после секој намаз.‘“

[صحيح] [رواه مسلم]

Аллаховиот Пратеник, алејхи селам, го кажуваше овој зикр после секој пропишан намаз, а неговото значење е: „Ла илахе иллаллах“, значи нема вистинско божество кое се обожува освен Аллах. „Вахдеху ла шерике леху“, значи: Му нема рамен и истоветен во Неговиот „улухијет“-божественост, ниту во „рубубијет“-господарење, ниту во Неговите совршени својства и имиња. „Лехул-мулку“, значи: Тој ја има апсолутната моќ која опфаќа сè, Господар е на небесата и Земјата и на сето она што е помеѓу нив. „Ве лехул-хамду“, значи: дека Тој го поседува апсолутното совршенство, Тој е пофален со совршенство, Во секоја ситуација Го величаме и Го сакаме, и во благосостојба и при потешкотии. „Ве хуве ала кулли шеј'ин кадир“, Неговата моќ е апсолутна и потполна во секој аспект, ништо не може да Го спречи, ниту да Му се спротивстави во која било работа. „Ла хавле ве ла куввете илла биллах“, значи: нема промена на каква било состојба, од правење грев кон покорноста Нему, ниту има сила освен таа на Аллах. Тој помага и врз Него се потпираме. „Ла илахе иллаллах, ве ла на'буду илла иијах“ е потврда на значењето на „улухијетот“ и негирање на многубоштвото, исто така и дека само Тој смее да се обожува и никој друг. „Лехун-ни'мету ве лехул-фадлу“: Тој ги создава и ги поседува благодатите, и ги расподелува кому Тој сака од Неговите робови. „Ве лехус-сенаул-хасену“: Нему Му припаѓа убавата пофалба: тој е величан во Неговото битие, во Неговите особини, во Неговите дела и Неговите благодати и во секоја состојба. „Ла илахе иллаллах, мухлисине лехуд-дин“, т.е. Го сметаме за Единствен, искрени сме во тоа и далеку сме од лицимерието во покорноста кон Аллах. „Ве лев керихел-кафирун“, значи: постојани во верувањето во Аллах, во правење на богоугодни дела, па макар тоа да го мразат неверниците.